

Nej, det kan der ikke være Spor af Tale om, at Du skulde faa $\frac{1}{2}$ Mill. mere til militære Udgifter, end hvad der rettelig tilkommer Dig. Det havde man øjeblikkelig sagt, og det kan jeg sige, fordi jeg kan vise, hvordan Standpunktet var. Da Marineminister Jøhnke i Fjor ønskede at sælge et lille gammelt Skib, Flaaden havde, og som hed „Agnete“, og anskaffe Toldkrydser Nr. 7 i Stedet, blev der under 2. April 1904 tilstillet den daværende Marineminister følgende Skrivelse:

„I Besvarelse af æret Skrivelse af 25. f. M. angaaende Overladelsen af Toldkrydser Nr. 7 til Marineministeriet, imod at Fartøjet „Agnete“ realiseres til Fordel for Statskassen, har jeg herved den Ære at meddele, at Udvalget finder, at Sagen rettelig bør ordnes ved en Bevilling paa Finanslovsforslaget, som er lig med Forskellen i Prisen ved Bortsalg af begge Fartøjer. Det tilføjes, at for saa vidt den nævnte Forskel er ensbetydende med en forøget Udgift paa Marineministeriets Budgetter, er det en Forudsætning for Udvalgets Tilslutning til et saadant Ændringsforslag, at der kan foretages tilsvarende Nedsættelser paa § 23, I., eller § 26, VI.

Anders Nielsen.

Hans Ekscellence Marineministeren.“

Se De, mine Herrer, det er den danske Tunge; det er de vante Ord, det kende vi igen, saadan var det, vi talte til Krigsministeren og Marineministeren, indtil vi fik den nuværende Krigs- og Marineminister. Det var saadan, vi talte: Nej, min Ven, de Penge, som nu en Gang ere tilsagte dig og ofrede, dem skal du have, men ikke en Smule mere, ikke saa meget som at sælge en gammel, raadden Skude og købe i Stedet en gammel, brugt Toldkrydser, maatte Marineminister Jøhnke, hvis derved risikeredes, at han bragte en 5—600 Kr. i Klemme for Statskassen. Ikke en Øre maatte Hr. Jøhnke bringe i Klemme; skulde han bytte en lille gammel Jolle med en anden gammel Jolle, gjaldt det om, at der ikke sattes en eneste Øre over Styr for Statskassen. Det var den sande danske Tunge, og saaledes talte vi til Hr. Jøhnke, og hvis han derfor var kommen og havde forlangt et Fiskerinspektionsskib til over $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til Stationen ved Island, havde vi øjeblikkelig sagt: Nej, min gode Marineminister Jøhnke, der kan ikke være Tale om, at du faar 1,700,000 Kr. til at bygge ny Skibe for til Flaaden;

de 1,200,000 Kr. skal du destoværre have, det er saamænd rigeligt, min Far, men der kan ikke være Tale om eneste Øre mere. Det er noget helt nyt, der nu er kommet op. (Afbrydelse). Det var ikke saa meget mig, der raadede for det, for den nuværende Ordfører var saamænd meget ivrig for altid at stoppe op, naar der var Tale om, at Marineministeren skulde have noget mere; i den Henseende var der det mest udmærkede Samarbejde mellem os. For Resten skal jeg i Parentes indskyde dette, at naar den ærede Ordfører i Gaar sagde noget, som kunde antyde, at Hr. Jøhnke var saadan en Fane for mig eller mit Parti, skal jeg dertil sige, at for det første gøre vi ikke nogen Person til vor Fane, og for det andet: al den Agtelse til Trods, vi kunne nære for Hr. Jøhnke, saa havde han den Fejl, som alle foregaaende Marineministre have haft, og som destoværre ogsaa klæber ved den, der blev hans Efterfølger, at de ville have flere Penge, end de rettelig skulde have, at de bestandig, som det ærede Medlem for Ribe (Jens Busk) siger, „gnave ved og gnave ved“ og bestandig ville have mere. Der er bare den Forskel, at naar Hr. Jøhnke prøvede paa at „gnave ved“, kunde vi stoppe ham op, men naar den nuværende Marineminister „gnaver ved“, saa staar der her i Salen et ærbødig buk-kende og lydigt Flertal og siger: Værs'artig, hvad du vil have, er til Tjeneste. (Alfred Christensen: Jens Busk siger nok, de blive snydte og narrede). Ja vist blive de snydte og narrede, men de vide jo selv, hvad de gøre, man kan jo egentlig ikke sige, man bliver snydt og narret, naar det er med fuld Bevidsthed man gaar med til noget, som man ved hvad er, og nu er det i alt Fald blevet forklaret for dem, hvad Skibet er.

Jeg skal saa tillade mig at dvæle nogle Øjeblikke ved Anmærkningen, fordi jeg gerne ønskede, det skulde staa i Rigsdagstidende — jeg tror, at denne Sag er saa stor, at mange ville søge til Rigsdagstidende for at faa rigtige Oplysninger om, hvordan den forholder sig, og den er ikke saa nem at forklare i Korthed, fordi det ikke er let at skelne mellem Konti og Underkonti osv., jeg maa derfor sige det rent systematisk, som det er. Paa § 22, Krigsministerens Budget, omhandler Konto K. forskellige Udgifter og andrager i alt 202,036 Kr. og til denne Hovedkonto er der knyttet den Anmærkning, at hvad der bespares paa en eller flere af Konto K.'s Underkonti, kan anvendes paa andre af